

Na standartu prezidenta republiky patří: Boží pravda vítězí!

Chtěla bych upřesnit slova autorova (<http://www.rodon.cz/clanky/Politika/Ztratili-jsme-pravdu-i-stud-4976>) malou kritickou poznámkou k onomu „Pravda vítězí“, tj. nápisu na české prezidentské standartě od T. G. Masaryka. Pan Man v článku píše, že svým souhlasem se současným vývojem naší společnosti „zrazujeme odkaz muže, jehož jméno – dnes už spíš pokrytecky – nosí náměstí všech našich měst, a že heslo na jeho prezidentské standartě „Pravda vítězí“ obracíme v satirický škleb, nám už zřejmě přestalo vadit. Ztratili jsme totiž pravdu a s ní jsme ztratili i stud. A možná – pokud se nechceme od životního směřování státu separovat – jsme spolu s nimi ztratili i plně spravedlivý život.“

V jednom svém textu pan Petr Hájek moudře objasnil spornost dvou slov na prezidentské standartě: „Už jen málo lidí dnes ví, že šlo už tehdy o záměrnou mystifikaci a manipulaci. Masaryk, ve svém boji „proti Vídni a Římu“, tedy katolické církvi, se politicky obracel k husitské tradici a Husovi. Ostatně založil „státní“ Československou církev husitskou. Proto si na prezidentskou vlajku vypůjčil slova, která Jan Hus často citoval. Jenže si je „upravil“ po svém. A to velmi příznačně:

Hus měl z evangelií nejraději to čtvrté, Janovo. A z něj pak pro své politické cíle často citoval „BOŽÍ pravda vítězí“. Masaryk ovšem to BOŽÍ „škrtl“, takže zůstala slova, která vlastně nedávají smysl: Pravda vítězí.

Jaká pravda? Čí? Není-li Boha, může mít každý člověk „svou“ pravdu. Jak může taková pravda vítězit? Nad kým? Masaryk si nepochybně myslel, že „jeho“ pravda má vítězit. Odmítnutí Boha a zbožnění člověka tak uložil přímo do základů moderního státu, republiky. Děsivé důsledky tohoto rozšířeného bludu dnes naplno prožíváme.

Relativismus jako počátek dekadence celé naší západní civilizace je v tom Masarykově „škrtu“ přímo obsažen. My, kteří se s tím nesmiřujeme, proto tuto „cenzuru“ Janova evangelia odmítáme. **Na standartu prezidenta republiky patří: Boží pravda vítězí!**

Svým souhlasem s takovým vývojem tedy nezrazujeme odkaz muže – T. G. Masaryk, jehož jméno nosí náměstí všech našich měst, ale zrazujeme někoho mnohem vyššího – Boha a jeho Pravdu. Musíme pochopit, že neobrátime-li naše životy k Bohu, k Jeho řádu světa a řádu bytí, nic dobrého nás nečeká. Svět nebude takový, jaký si ho přejeme mít. Bez Boha žádná lidská společnost existovat nemůže, jen On je zákonodárcem slušnosti. Avšak naše lehkovážná bezstarostnost na horní palubě Titaniku nás dlouhou dobu ujišťovala, že jsme na lodi, kterou nikdy nic nepotopí a načisto nám zmátla rozum.

Dnes za pět minut dvanáct si uvědomujeme, že se začínáme topit, že Pravda vyhasíná, až se vytratí docela.

Autor: Čtenář/čtenářka